

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 196/2014
13.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног В.К., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.К., адвоката Б.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр. 252/10 од 14.09.2011. године, К бр. 1006/10 од 16.11.2010. године, К бр. 23861/11 од 12.10.2010. године, К бр. 24502/10 од 08.01.2011. године и К бр. 3326/10 од 26.11.2011. године, које су преиначене у погледу одлуке о казни правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду Кв бр.3041/13 од 04.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 13.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног В.К., адвоката Б.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр. 252/10 од 14.09.2011. године, К бр. 1006/10 од 16.11.2010. године, К бр. 23861/11 од 12.10.2010. године, К бр. 24502/10 од 08.01.2011. године и К бр. 3326/10 од 26.11.2011. године, које су преиначене у погледу одлуке о казни правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду Кв бр.3041/13 од 04.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду Кв бр.3041/13 од 04.09.2013. године преиначене су у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду Кв бр.2387/12 од 06.11.2012. године (којом су преиначене у погледу одлуке о казни пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.252/10 од 14.09.2011. године, К бр.1006/10 од 16.11.2010. године, К бр.23861/11 од 12.10.2010. године и К бр.24502/10 од 18.01.2011. године), којом је осуђени В.К. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 7 година и 8 месеци и правноснажна пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.3326/10 од 26.11.2010. године којом је осуђени В.К. осуђен на јединствену казну у трајању од 8 месеци па је окривљени В.К. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 8 година и 7 месеци у коју казну му се урачунава време које је провео на издржавању казне по наведеним правноснажним пресудама.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.3556/13 од 08.10.2013. године одбијена је као неоснована жалба осуђеног В.К., а пресуда Основног суда у Новом Саду Кв бр.3041/13 од 04.09.2013. године потврђена.

Бранилац осуђеног В.К., адвокат Б.С. поднела је Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости против пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.252/10 од 14.09.2011. године, К бр.1006/10 од 16.11.2010. године, К бр.23861/11 од 12.10.2010. године, К бр.24502/10 од 08.01.2011. године и К бр.3326/10 од 26.11.2010. године, наводећи да је тим пресудама окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 8 година и 7 месеци, која казна заправо представља јединствену казну затвора на коју је осуђени В.К. осуђен правоснажном пресудом Основног суда у Новом Саду Кв бр.3041/13 од 04.09.2013. године, којом су пресуде наведене у захтеву, преиначене у погледу одлуке о казни. Бранилац осуђеног В.К. је наведени захтев поднео због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. ЗКП и повреде Уставом загарантованих права, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати Основном суду у Новом Саду на поновно суђење или да побијане пресуде преиначи и донесе јединствену пресуду тако што ће казну затвора у трајању од 8 година и 7 месеци смањити на казну у знатно мањем трајању водећи се законским оквирима о прописаној максималној казни из члана 344. КЗ.

Врховни касациони суд, је, будући да се захтевом браниоца осуђеног указује на јединствену казну затвора на коју је осуђени В.К. осуђен правоснажном пресудом Основног суда у Новом Саду Кв 3041/13 од 04.09.2013. године, којом су правоснажне пресуде наведене у захтеву преиначене у погледу одлуке о казни, захтев браниоца осуђеног В.К. разматрао у односу на правоснажну пресуду Основног суда у Новом Саду Кв 3041/13 од 04.09.2013. године. На седници већа одржаној у смислу одредбе члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног В.К. је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је поред повреда закона које представљају законске разлоге због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, да се исти може поднети у року од 30 дана од дана када је окривљеном достављена правоснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Из списка предмета произилази да су правоснажне пресуде Основног суда у Новом Саду против којих је поднет захтев за заштиту законитости преиначене у погледу одлуке о казни правоснажном пресудом Основног суда у Новом Саду Кв бр.3041/13 од 04.09.2013. године, а да је окривљени В.К. пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.3556/13 од 08.10.2013. године којом је потврђена наведена пресуда, примио дана 18.10.2013. године.

Имајући у виду да је бранилац осуђеног В.К. захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, које су ушле у састав пресуде Основног суда у Новом Саду Кв бр.3041/13 од 04.09.2013. године, поднео поштом дана 27.01.2014. године, дакле по протеку рока од 30 дана од дана достављања другостепене пресуде окривљеном, Врховни касациони суд је нашао, да је захтев за заштиту законитости неблаговремен.

Из напред наведених разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**